

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning	Sida
	I <i>Meddelanden</i>	
	Domstolen	
	DOMSTOLEN	
2002/C 261/01	Beslut fattade av domstolen vid sammanträdena den 17 september 2002 och den 1 oktober 2002	1
2002/C 261/02	Mål C-275/02: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Verwaltungsgericht Stuttgart av den 11 juli 2002 i målet mellan Engin Ayaz och Land Baden-Württemberg	2
2002/C 261/03	Mål C-282/02: Talan mot Irland väckt den 31 juli 2002 av Europeiska gemenskapernas kommission	2
2002/C 261/04	Mål C-284/02: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Bundesarbeitsgericht av den 21 mars 2002 i målet mellan delstaten Brandenburg och Ursula Sass	3
2002/C 261/05	Mål C-289/02: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Oberlandesgericht München av den 25 juli 2002 i målet mellan A.M.O.K. Verlags GmbH och A & R Gastronomie GmbH	3
2002/C 261/06	Mål C-291/02: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Verwaltungsgerichtshof av den 25 juli 2002 i det mål som anhängiggjorts av Rethmann Photo Recycling GmbH	4

<u>Informationsnummer</u>	Innehåll (Fortsättning)	Sida
2002/C 261/07	Mål C-292/02: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Finanzgericht Düsseldorf av den 6 augusti 2002 i målet mellan Meiland Azewijn B.V. och Hauptzollamt Duisburg	4
2002/C 261/08	Mål C-295/02: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Niedersächsischen Oberverwaltungsgericht av den 1 augusti 2002 i målet mellan Gisela Gerken och Amt für Agrarstruktur Verden	5
2002/C 261/09	Mål C-298/02: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 21 augusti 2002 av Republiken Italien	5
2002/C 261/10	Mål C-306/02: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Commissione Tributaria di primo grado di Trento – avdelning 6 – av den 6 juni 2002 i målet mellan Petrolvilla & Bortolotti Spa, (tidigare S.C.D. Srl), Energy Service Srl, Panarotta 2002 Srl, Tumedei Spa, NTB Spa (tidigare Nuova Tessilbrenta Spa), Hotel Bellavista di Litterini Valter e Nadia Snc, Cattoni Hotel Plaza di Cattoni Giancarlo e C Snc, Villa Luti Srl, Pavarini Components Srl, Tecnopal Srl, Funivie Madonna di Campiglio Spa, å ena sidan, och Agenzia delle Entrate (tidigare Direzione delle Entrate) per la Provincia di Trento, å andra sidan	6
2002/C 261/11	Mål C-312/02: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 5 september 2002 av Konungariket Sverige	6
2002/C 261/12	Mål C-315/02: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Verwaltungsgerichtshof den 27 augusti 2002 i målet mellan Anneliese Lenz och Finanzlandesdirektion für Tirol	8
2002/C 261/13	Mål C-317/02: Talan mot Irland väckt den 11 september 2002 av Europeiska gemenskapernas kommission	8
2002/C 261/14	Mål C-325/02: Talan mot Storhertigdömet Luxemburg väckt den 16 september 2002 av Europeiska gemenskapernas kommission	9
2002/C 261/15	Mål C-328/02: Talan mot Republiken Grekland väckt den 18 september 2002 av Europeiska gemenskapernas kommission	9
2002/C 261/16	Mål C-334/02: Talan mot Republiken Frankrike väckt den 20 september 2002 av Europeiska gemenskapernas kommission	10
2002/C 261/17	Mål C-335/02: Talan mot Storhertigdömet Luxemburg väckt den 20 september 2002 av Europeiska gemenskapernas kommission	10
2002/C 261/18	Mål C-342/02: Talan mot Republiken Frankrike väckt den 26 september 2002 av Europeiska gemenskapernas kommission	11
2002/C 261/19	Mål C-343/02: Talan mot Republiken Frankrike väckt den 26 september 2002 av Europeiska gemenskapernas kommission	12

<u>Informationsnummer</u>	Innehåll (Fortsättning)	Sida
2002/C 261/20	Mål C-344/02: Talan mot Republiken Frankrike väckt den 26 september 2002 av Europeiska gemenskapernas kommission	12
FÖRSTAINSTANSRÄTTEN		
2002/C 261/21	Förstainstansrättens beslut av den 10 juli 2002 i mål T-146/00 DEP: S. Ruf och M. Stier mot Byrån för harmonisering av den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (Fastställande av rättegångskostnader)	13
2002/C 261/22	Förstainstansrättens beslut av den 10 juli 2002 i mål T-387/00: Comitato organizzatore del convegno internazionale "Effetti degli inquinamenti atmosferici sul clima e sulla vegetazione" mot Europeiska gemenskapernas kommission (Talan om ogiltigförklaring – Talan som egentligen rör en avtalstvist – Gemenskapsdomstolarna saknar behörighet – Avvisning)	13
2002/C 261/23	Beslut av förstainstansrättens ordförande av den 11 juli 2002 i målen T-107/01 R och T-175/01 R: Société des mines de Sacilor – Lormines mot Europeiska gemenskapernas kommission (Interimistiskt förfarande – Uppskov med verkställigheten – Interimistiska åtgärder – Artikel 88 KS)	13
2002/C 261/24	Förstainstansrättens beslut av den 9 juli 2002 i mål T-127/01, Carlo Ripa di Meana mot Europaparlamentet (Ledamöter av Europaparlamentet – Provisoriskt pensionssystem – Bortfallen rätt till utbetalning – Bekräftande rättsakt – Upptagande till sakprövning)	14
2002/C 261/25	Förstainstansrättens beslut av den 9 juli 2002 i mål T-312/01, Jungbunzlauer AG mot Europeiska gemenskapernas kommission (Talan om ogiltigförklaring – Talan har inte längre något föremål – Anledning saknas att döma i saken — Beslut om rättegångskostnaderna)	14
2002/C 261/26	Beslut av förstainstansrättens ordförande av den 8 augusti 2002 i mål T-155/02 R: VVG International Handelsgesellschaft mbH m.fl. mot Europeiska gemenskapernas kommission (Interimistiskt förfarande – Förordning (EG) nr 560/2002 – Upptagande till sakprövning av talan rörande huvudsaken)	14
2002/C 261/27	Beslut av förstainstansrättens ordförande av den 12 juli 2002 i mål T-163/02 R: Montan Gesellschaft Voss mbH Stahlhandel m.fl. mot Europeiska gemenskapernas kommission (Interimistiskt förfarande – Förordning (EG) nr 560/2002 – Upptagande till sakprövning av talan rörande huvudsaken – Krav på skyndsamhet)	15
2002/C 261/28	Beslut av förstainstansrättens ordförande av den 31 juli 2002 i mål T-191/02 R, Giorgio Lebedef mot Europeiska gemenskapernas kommission (Interimistiskt förfarande – 1974 års ramavtal mellan kommissionen och yrkes- och fackföreningar – Uppsägning – Upptagande till sakprövning – Fumus boni juris)	15

<u>Informationsnummer</u>	Innehåll (<i>Fortsättning</i>)	Sida
2002/C 261/29	Beslut av förstainstansrättens ordförande av den 14 augusti 2002 i mål T-198/02 R: N mot Europeiska gemenskapernas kommission (Interimistiskt förfarande – Uppskov med verkställigheten – Disciplinärt förfarande – Avsättning från tjänsten)	15
2002/C 261/30	Beslut av förstainstansrättens ordförande av den 16 juli 2002 i mål T-207/02 R: Nicoletta Falcone mot Europeiska gemenskapernas kommission (Interimistiskt förfarande – Uttningsförfarande – Interimistiska åtgärder – Krav på skyndsamhet – Föreligger inte)	16
2002/C 261/31	Mål T-165/02: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 29 juni 2002 av José Lloris Maeso	16
2002/C 261/32	Mål T-242/02: Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) väckt den 14 augusti 2002 av Sunrider Corporation	16
2002/C 261/33	Mål T-245/02: Talan mot Europol väckt den 19 augusti 2002 av Antonia de Jong	17
2002/C 261/34	Mål T-252/02: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 21 augusti 2002 av Brighton Marine and Palace Pier Company	18
2002/C 261/35	Mål T-254/02: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 23 augusti 2002 av L	18
2002/C 261/36	Mål T-269/02: Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) väckt den 2 september 2002 av Pepsico Inc.	19
2002/C 261/37	Mål T-272/02: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 4 september 2002 av Comune di Napoli	19
2002/C 261/38	Mål T-275/02: Talan mot Europeiska investeringsbanken väckt den 9 september 2002 av "D"	20
2002/C 261/39	Avskrivning av mål T-50/01	21

II *Förberedande rättsakter*

.....

III *Upplysningar*

2002/C 261/40	Domstolens senaste offentliggörande i <i>Europeiska gemenskapernas officiella tidning</i> EGT C 247, 12.10.2002	22
---------------	---	----

SV

I

(Meddelanden)

DOMSTOLEN

DOMSTOLEN

Beslut fattade av domstolen vid sammanträdena den 17 september 2002 och den 1 oktober 2002

(2002/C 261/01)

Europeiska gemenskapernas domstol har vid sitt sammanträde den 17 september 2002 fattat följande beslut:

Utnämning av avdelningsordförande

Domstolen har i enlighet med artikel 10.1 i rättegångsreglerna beslutat att för en ettårsperiod med början den 7 oktober 2002 utnämna

- domaren Wathelet till ordförande på första och femte avdelningen,
- domaren Puissochet till ordförande på tredje och sjätte avdelningen,
- domaren Schintgen till ordförande på andra avdelningen,
- domaren Timmermans till ordförande på fjärde avdelningen.

Avdelningarnas sammansättning

1. Avdelningarna skall under denna period ha följande sammansättning:

Första avdelningen

Wathelet, avdelningsordförande

Jann och Rosas, domare

Andra avdelningen

Schintgen, avdelningsordförande

Skouris och Colneric, domare

Tredje avdelningen

Puissochet, avdelningsordförande

Gulmann, Macken och da Cunha Rodrigues, domare

Fjärde avdelningen

Timmerman, avdelningsordförande

Edward, La Pergola och von Bahr, domare

Femte avdelningen

Wathelet, avdelningsordförande

Timmermans, Edward, La Pergola, Jann, von Bahr och Rosas, domare

Sjätte avdelningen

Puissochet, avdelningsordförande

Schintgen, Gulmann, Skouris, Macken, Colneric och da Cunha Rodrigues, domare

2. I varje mål som tilldelas tredje och fjärde avdelningen (som består av fyra domare) skall dessa avdelningar vara sammansatta av ordföranden, referenten och en tredje domare som utses enligt en lista där domarna anges i rangordning efter ålder i ämbetet och där namnen förskjuts ett steg vid varje allmänna sammanträde.

3. För att besluta vilka fem domare som skall döma i de mål som skall avgöras av en stor avdelning, nämligen femte eller sjätte avdelningen (vilka består av sju domare), skall det fastställas en lista för det rättsliga året. På denna lista anges alla de domare som ingår i avdelningen, förutom ordföranden, i följande ordning:

- a) De domare som ingår i den lilla avdelningen som består av fyra domare, i rangordning efter ålder i ämbetet.
- b) De domare som ingår i den andra lilla avdelningen, i samma ordning.

I varje mål skall den stora avdelningen ha följande sammansättning:

- Ordföranden.
- Referenten.
- Tre domare som utses i den ordning de anges på listan, varvid namnen förskjuts ett steg vid varje allmänna sammanträde.

Om en eller flera domare har förhinder skall ersättare utses i den ordning de anges på listan. För det fall ordföranden på den stora avdelningen har förhinder skall han emellertid företrädesvis ersättas av ordföranden på den lilla avdelningen.

När domstolen eller avdelningen anser att flera mål bör avgöras gemensamt (vare sig de formellt förenas eller ej) skall domstolens sammansättning vara den som fastställs när det första av målen tas upp på det allmänna sammanträdet.

4. För perioden fram till och med den 6 oktober 2003 skall de listor som nämnts ovan fastställas enligt följande:

Tredje avdelningen

(Ordförande: domaren Puissochet)

Domarna Gulmann, Macken och da Cunha Rodrigues

Fjärde avdelningen

(Ordförande: domaren Timmermans)

Domarna Edward, La Pergola och von Bahr

Femte avdelningen

(Ordförande: domaren Wathelet)

Domarna Edward, La Pergola, von Bahr, Timmermans, Jann och Rosas

Sjätte avdelningen

(Ordförande: domaren Puissochet)

Domarna Gulmann, Macken, da Cunha Rodrigues, Schintgen, Skouris och Colneric

Utnämning av förste generaladvokat

Domstolen har i enlighet med artikel 10.1 i rättegångsreglerna beslutat att för en ettårsperiod med början den 7 oktober 2002 utse J. Mischo till förste generaladvokat.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Verwaltungsgericht Stuttgart av den 11 juli 2002 i målet mellan Engin Ayaz och Land Baden-Württemberg

(Mål C-275/02)

(2002/C 261/02)

Verwaltungsgericht Stuttgart begär genom beslut av den 11 juli 2002, vilket inkom till domstolens kansli den 26 juli 2002, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Engin Ayaz och Land Baden-Württemberg beträffande följande frågor:

Är en person som är under 21 år gammal och som är styvson till en turkisk arbetstagare, som är sysselsatt på den reguljära arbetsmarknaden i en medlemsstat, familjeanhörig i den mening som avses i artikel 7 första meningen i associeringsrådets beslut 1/80?

Talan mot Irland väckt den 31 juli 2002 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-282/02)

(2002/C 261/03)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 31 juli 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Irland. Sökanden företräds av Michael Shotton, i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall:

- Fastställa att Irland har åsidosatt rådets direktiv 76/464/EEG ⁽¹⁾ av den 4 maj 1976 om förorening genom utsläpp av vissa farliga ämnen i gemenskapens vattenmiljö, i synnerhet artiklarna 7 och 9, och sina skyldigheter enligt EG-fördraget, genom att inte vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkra direktivets korrekta genomförande och tillämpning.
- Förplikta Irland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Kommissionen har gjort gällande att Irland i strid med artiklarna 7 och 9 i direktivet har misslyckats med att begränsa föroreningar orsakade av fosfor på ställen där sådana föroreningar var uppenbara redan vid antagandet av direktivet och med att hindra uppkomsten och ökningen av sådana föroreningar på andra ställen. Vidare anser kommissionen att Irlands kvalitetsmål avseende fosfor, fastställda 1998, och åtgärder vidtagna av Irland avseende tillstånd att göra utsläpp inte överensstämmer med artiklarna 7 och 9 i direktivet. Dessutom hävdar kommissionen att de program som Irland antagit i syfte att minska fosforföroreningar lider av betydande brister.

Kommissionen har också gjort gällande att Irland har misslyckats med att fullfölja och korrekt implementera program för att begränsa föroreningar orsakade av ämnen i förteckning II, med undantag för fosfor, och/eller med att redovisa de sammanfattande resultaten av programmen vad gäller dessa ämnen.

⁽¹⁾ EGT L 129, 18.5.1976, s. 23; svensk specialutgåva, område 15, volym 2, s. 46.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Bundesarbeitsgericht av den 21 mars 2002 i målet mellan delstaten Brandenburg och Ursula Sass

(Mål C-284/02)

(2002/C 261/04)

Bundesarbeitsgericht begär genom beslut av den 21 mars 2002, vilket inkom till domstolens kansli den 2 augusti 2002, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan delstaten Brandenburg och Ursula Sass beträffande följande frågor:

Innebär artikel 119 i EG-fördraget (nu artikel 141 EG) och direktiv 76/207/EEG ⁽¹⁾ ett förbud mot en bestämmelse i ett kollektivavtal, enligt vilken perioder då arbetsförhållandet är vilande inte räknas in i tjänstgöringstiden, om också en period, under vilken arbetsförhållandet har varit vilande på grund av att den kvinnliga arbetstagaren har utnyttjat rätten enligt 244 § första stycket AGB-DDR av den 16 juni 1977 (GBl. I s. 185) till mammaledighet till och med den 20:e veckan efter nedkomsten, undantas från att tillgodoräknas i tjänstgöringstiden i den del som i tiden sträcker sig utöver den tillgodoräkningsbara skyddsperioden på åtta veckor enligt 6 § MuSchG?

⁽¹⁾ EGT L 39, s. 40; svensk specialutgåva, område 5, volym 1, s. 191.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Oberlandesgericht München av den 25 juli 2002 i målet mellan A.M.O.K. Verlags GmbH och A & R Gastronomie GmbH

(Mål C-289/02)

(2002/C 261/05)

Oberlandesgericht München begär genom beslut av den 25 juli 2002, vilket inkom till domstolens kansli den 9 augusti 2002, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan A.M.O.K. Verlags GmbH och A & R Gastronomie GmbH beträffande följande frågor:

Skall artiklarna 49 och 12 EG tolkas på så sätt att de utgör hinder för ett beslut som fattas av en nationell domstol enligt vilket det högsta beloppet i en medlemsstat (inom dess territorium) för ett anspråk på arvode till en advokat från en annan medlemsstat som deltagit i en inhemsk rättegång och en Einvernehmensanwalt (inhemsk advokat som arbetar tillsammans med den utländska advokaten) är det belopp inklusive mervärdesskatt som skulle ha uppkommit om klaganden hade företrätts av en inhemsk advokat?

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Verwaltungsgerichtshof av den 25 juli 2002 i det mål som anhängiggjorts av Rethmann Photo Recycling GmbH

(Mål C-291/02)

(2002/C 261/06)

Verwaltungsgerichtshof begär genom beslut av den 25 juli 2002, vilket inkom till domstolens kansli den 12 augusti 2002, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i det mål som anhängiggjorts av Rethmann Photo Recycling GmbH beträffande följande frågor:

1. När det gäller frågan om huruvida en planerad avfalls-transport skall klassificeras som ett återvinningsförfarande enligt punkt R1 i bilaga 2 A eller som ett bortskaffningsförfarande enligt punkt D10 i bilaga 2 B till rådets direktiv 75/442/EEG⁽¹⁾ av den 15 juli 1975 om avfall, är bestämmelserna i förordning nr 259/93⁽²⁾ om övervakning och kontroll av avfallstransporter inom, till och från Europeiska gemenskapen och i direktiv 75/442/EEG tillräckligt klara och entydiga för att de som berörs av dem (såväl enskilda som medlemsstaterna) skall kunna bedöma de rättsliga följderna av sitt handlande, eller är dessa bestämmelser ogiltiga på grund av att de inte är tillräckligt preciserade och därför inte går att tillämpa?
2. När det gäller frågan om huruvida en åtgärd för avfallshandling skall klassificeras som ett återvinningsförfarande enligt punkt R1 (Användning främst som bränsle eller som annan energikälla) i bilaga 2 A till direktiv 75/442/EEG, är det enda avgörande kriteriet att avfallet används uteslutande för energiutvinning (energianvändning) och att den utvunna energin faktiskt används?
3. När den behöriga destinationsmyndigheten skall besluta huruvida en planerad avfallstransport skall omfattas av återvinningsförfarande R1 eller av bortskaffningsförfarande D10, får den grunda sitt beslut på följande kriterier:
  - a) riskminskning
  - b) bevarande av råvaruresurser
  - c) bevarande av energiresurser
  - d) bevarande av deponiutrymme
  - e) ekologisk lämplighet
  - f) ekonomisk lämplighet?

4. Är följande påstående riktigt:

All förbränning med energiutvinning utgör inte återvinning i den mening som avses i förfarande R1. Detta förfarande avser inte endast användning av förbränningsvärme, utan det krävs att avfallet skall användas som bränsle. Ett bränsle kännetecknas av att det uppfyller vissa kriterier avseende värmevärde, föroreningshalt och förbränningshastighet och att det är tillräckligt homogent med avseende på dessa egenskaper för man skall kunna styra förbränningsprocessen. Avfall som inte uppfyller dessa kriterier – det vill säga vars värmevärde inte är tillräckligt högt, vars sammansättning är så varierad att förbränningen inte är tillräckligt jämn (i konventionella förbränningsanläggningar) eller vars föroreningshalt är så hög att förbränningen medför förbjudna utsläpp – kan i sig inte återvinnas enligt R1-förfarandet.

⁽¹⁾ EGT L 194, 1975, s. 39; svensk specialutgåva, område 15, volym 1, s. 238.

⁽²⁾ EGT L 30, 1993, s. 1; svensk specialutgåva, område 15, volym 12, s. 43.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Finanzgericht Düsseldorf av den 6 augusti 2002 i målet mellan Meiland Azewijn B.V. och Hauptzollamt Duisburg

(Mål C-292/02)

(2002/C 261/07)

Finanzgericht Düsseldorf begär genom beslut av den 6 augusti 2002, vilket inkom till domstolens kansli den 13 augusti 2002, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Meiland Azewijn B.V. och Hauptzollamt Duisburg beträffande följande frågor:

1. Skall artikel 8a.1 i direktiv 92/81/EEG⁽¹⁾ tolkas på så sätt att mineralolja, som är avsedd att användas som bränsle, i den medlemsstat till vilken mineraloljan transporteras i en standardtank på ett kommersiellt fordon, efter att nämnda olja i en annan medlemsstat redan har frisläppts för konsumtion, inte skall beläggas med punktskatt?
2. Om den första frågan skall besvaras jakande, är då artikel 8a.1 i direktiv 92/81/EEG med avseende på bestämmelsen i 19 § andra stycket MinöStG direkt tillämplig på klaganden?

3. Skall de förvaltnings- eller kontrollförfaranden avseende den enligt artikel 8.2 f i direktiv 92/81/EEG tillåtna nedsättningen av punktskatten utformas i enlighet med artikel 8.8 i direktiv 92/81/EEG — det vill säga utan att använda ett märkningssystem — eller i enlighet med artikel 1.1 i direktiv 95/60/EG (2)?
4. Om den tredje frågan skall besvaras på så sätt att de medlemsstater som använder sig av den befogenhet som anges i artikel 8.2 f i direktiv 92/81/EEG i ett sådant fall som i förevarande tvist är skyldiga att utforma skattenedsättningen även i form av en återbetalning av punktskatten, innebär då en nedsättning av punktskatten för jordbruksrelaterade arbeten att friheten att tillhandahålla tjänster åsidosätts, när nämnda nedsättning är knuten till ett märkningssystem enligt artikel 1.1 i direktiv 95/60/EG, vilket inte tillämpas av andra medlemsstater, som i sin lagstiftning inte har föreskrivit någon märkning utan sanktioner avseende punktskatten?
5. Om den fjärde frågan skall besvaras jakande, medför då åsidosättandet av friheten att tillhandahålla tjänster att skattekravet bortfaller, eller måste klaganden för att bli fri från skattskyldigheten i den medlemsstat i vilken han köper märkt dieselbrännolja till nedsatt skatt kräva att få köpa omärkt mineralolja och att få punktskatten återbetald?

(1) EGT L 316, 31.10.1992, s. 12; svensk specialutgåva, område 9, volym 2, s. 91.

(2) EGT L 291, 6.12.1995, s. 46.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Niedersächsischen Oberverwaltungsgericht av den 1 augusti 2002 i målet mellan Gisela Gerken och Amt für Agrarstruktur Verden

(Mål C-295/02)

(2002/C 261/08)

Niedersächsischen Oberverwaltungsgericht begär genom beslut av den 1 augusti 2002, vilket inkom till domstolens kansli den 19 augusti 2002, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Gisela Gerken och Amt für Agrarstruktur Verden beträffande följande frågor:

Skall stödbeloppet reduceras enligt artikel 10.2 a andra strecksatsen i förordning (EEG) nr 3887/92⁽¹⁾ även när det särskilda bidrag för handjur av nötkreatur som ansökts om inte kunde beviljas av rättsliga skäl vid den tidpunkt då nämnda gemenskapsrättsliga bestämmelse gällde, trots att sökanden har lämnat formellt korrekta uppgifter eller om han på annat sätt kan visa att han inte har gjort något fel i den mening som avses i artikel 44.1 i förordning (EG) nr 2419/2001⁽²⁾?

(1) EGT L 391, 31.12.1992, s. 36; svensk specialutgåva, område 3, volym 47, s. 107.

(2) EGT L 327, 12.12.2001, s. 11.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 21 augusti 2002 av Republiken Italien

(Mål C-298/02)

(2002/C 261/09)

Republiken Italien har den 21 augusti 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av professor Umberto Leanza, i egenskap av ombud, biträdd av Maurizio Fiorilli, avvocato dello Stato.

Sökanden yrkar att domstolen skall

— ogiltigförklara den del av kommissionens beslut nr 2281⁽¹⁾ av den 26 juni 2002 som innehåller en finansiell korrigerings motsvarande sammanlagt 12 253 816 euro angående budgetposterna B1-1512-001 och B1-1512-004 mot Italien.

Grunder och huvudargument

Stöd för persikor och päron som är avsedda för fruktsalladproduktion – finansiell korrigerings

Kommissionen har gjort gällande att det under regleringsåren 1995/1996, 1996/1997 och 1997/1998 har beviljats stöd för en färdig produkt som inte uppfyller kraven i förordningarna (EEG) nr 1558/91⁽²⁾ och (EG) nr 504/97⁽³⁾. I förordningarna föreskrivs att stöd endast får utbetalas för persikor och

päron, hela eller i bitar, dock endast om produkterna är värmebehandlade och förpackade i hermetiskt tillslutna behållare. Det har anförts att de persikor och päron som var avsedda för fruktsalladproduktion inte har värmebehandlats på lämpligt sätt (pastörisering eller sterilisering) och att de har förvarats i öppna behållare samt att de dessutom har blandats i fruktsalladen först efter några dagar. Åsidosättandet av förordningarnas bestämmelser följer av produktens definition som "produkt avsedd att ingå i fruktsallad". Denna produkt var fram till regleringsåret 1997/1998 inte berättigad till någon form av stöd. Kommissionens påstående är inte rättsenligt. Utbetalningen av stöd till bearbetningsindustrin har genomförts i enlighet med förordning (EG) nr 504/97 i vilken det med persikor och päron i sockerlag och/eller i naturlig fruktsaft avses persikor respektive päron, hela eller i bitar, utan skal, som är värmebehandlade, packade i hermetiskt tillslutna behållare och täckta av sockerlag eller naturlig fruktsaft. I förordningen specificeras varken typen av behållare, värmebehandling eller slutprodukten. Den italienska regeringen drar av detta slutsatsen att den finansiella korrigeringen på 100 % av produkterna avsedda för fruktsalladproduktion vilka förvarades i behållare som rymde 200 kg är olaglig och att den skall ogiltigförklaras.

Bristfällig kontroll av lager

De bristande kontrollerna kan endast ifrågasättas om förordningens syfte att fastställa tillämpningsföreskrifter för systemet med produktionsstöd för vissa bearbetade frukt- och grönsaksprodukter inte har uppnåtts. I förevarande fall har det inte ens gjorts några försök att visa att så är fallet. Av detta följer att det som lagts Italien till last är allmänt hållet, obevisat och följaktligen inte överensstämmer med gällande rätt. Det har framkommit att EUGFJ inte har angett hur kontrollen av innestående medel skall genomföras vilket inte heller anges i förordningarna på området. Ett åsidosättande av ett föreskrivet system för kontroll av bokföring kan följaktligen inte heller läggas sökanden till last. Den finansiella korrigeringen på 10 % som sanktion för de påtalade bristfälliga kontrollerna är följaktligen rättsstridig.

(1) Kommissionens beslut om undantagande från gemenskapsfinansiering av vissa utgifter som verkställt av medlemsstaterna inom ramen för garantisektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ) (EGT L 170, 29.6.2002, s. 77-80).

(2) EGT L 144, 8.6.1991, s. 31.

(3) EGT L 78, 20.3.1997, s. 14.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Commissione Tributaria di primo grado di Trento – avdelning 6 – av den 6 juni 2002 i målet mellan Petrolvilla & Bortolotti Spa, (tidigare S.C.D. Srl), Energy Service Srl, Panarotta 2002 Srl, Tumedei Spa, NTB Spa (tidigare Nuova Tessilbrenta Spa), Hotel Bellavista di Litterini Valter e Nadia Snc, Cattoni Hotel Plaza di Cattoni Giancarlo e C Snc, Villa Luti Srl, Pavarini Components Srl, Tecnopal Srl, Funivie Madonna di Campiglio Spa, å ena sidan, och Agenzia delle Entrate (tidigare Direzione delle Entrate) per la Provincia di Trento, å andra sidan

(Mål C-306/02)

(2002/C 261/10)

Commissione Tributaria di primo grado di Trento – avdelning 6 – begär genom beslut av den 6 juni 2002, vilket inkom till domstolens kansli den 27 augusti 2002, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Petrolvilla & Bortolotti Spa, (tidigare S.C.D. Srl), Energy Service Srl, Panarotta 2002 Srl, Tumedei Spa, NTB Spa (tidigare Nuova Tessilbrenta Spa), Hotel Bellavista di Litterini Valter e Nadia Snc, Cattoni Hotel Plaza di Cattoni Giancarlo e C Snc, Villa Luti Srl, Pavarini Components Srl, Tecnopal Srl, Funivie Madonna di Campiglio Spa, å ena sidan, och Agenzia delle Entrate (tidigare Direzione delle Entrate) per la Provincia di Trento, å andra sidan, beträffande följande frågor:

”Är det förenligt med gemenskapens rättsordning och särskilt med direktiv 69/335/EEG⁽¹⁾ av den 17 juli 1969 att med stöd av lagdekret nr 324 av den 30 september 1992 årligen ta ut skatt med 0,75 procent, i den del beskattningen uteslutande avser den del av nettotillgångarna som utgörs av det aktiekapital som årligen upptas i balansräkningen på vilken en första skatt på kapitaltillskott redan har tagits ut med 1 procent?”

(¹) EGT L 249, 3.10.1969, s. 25.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 5 september 2002 av Konungariket Sverige

(Mål C-312/02)

(2002/C 261/11)

Konungariket Sverige har den 5 september 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Europeiska

gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av A. Kruse och K. Renman, i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sverige yrkar att domstolen

- i första hand med stöd av artikel 230 EG ogiltigförklarar kommissionens beslut 2002/524/EG⁽¹⁾, i den del som innebär att gemenskapsfinansiering inte skall ske avseende en utgift om 18 555 850 SEK som uppkommit i Sverige.
- i andra hand sätter ned det belopp som skall uteslutas från gemenskapsfinansiering till 11 817 748 SEK.
- i sista hand sätter ned det belopp som skall uteslutas från gemenskapsfinansiering till 12 436 091 SEK.
- förpliktar kommissionen att ersätta Sveriges rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

(Förstahandsyrkandet)

Den skrivelse som avses i artikel 8.1 första stycket i kommissionens förordning (EG) nr 1663/95⁽²⁾ av den 7 juli 1995 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 729/70 i fråga om förfarandet vid avslutande av räkenskaperna för garantisektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ) och som mottogs av Sverige den 24 oktober 2000 innehåller inte någon utvärdering av de utgifter som kommissionen föreslår skall uteslutas från gemenskapsfinansiering.

Uttaget av kartavgifter kan inte betraktas som en administrativ avgift för handläggningen av stödansökningarna och har således inte inneburit någon otillräcklig efterlevnad av artikel 15 i rådets förordning (EEG) nr 1765/92⁽³⁾ om upprättande av ett stödsystem för producenter av vissa jordbruksgrödor eller artikel 30a i rådets förordning (EEG) nr 805/68⁽⁴⁾ om den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött. De belopp som svenska jordbrukare är berättigade till enligt gemenskapens lagstiftning har betalats fullt ut till stödmottagarna. Av grundläggande betydelse är att den svenska kartavgiften inte har tagits ut för att täcka de svenska myndigheternas administrativa kostnader. Avgiften har tagits ut som ersättning för erhållandet av en karta. Erläggande av kartavgift har inte

varit en förutsättning för att en ansökan om stöd skall prövas och beviljas. Kartorna har skickats till samtliga berörda jordbrukare och sedan har kartavgiften fakturerats separat. Ansökningarna har prövats och stöd har beviljats oavsett om kartavgiften betalats eller inte. Jordbrukarna har dessutom haft nytta av de erhållna kartorna även i andra sammanhang än vid ansökan om stöd.

(Andrahandsyrkandet)

Regeringen anser att de kartavgifter som betalats för foderarealer inte kan läggas till grund för beräkningen av det belopp som undantagits från gemenskapsfinansieringen. Vidare anser regeringen att kartavgifterna för sådana arealer för vilka sökts såväl arealstöd eller djurbidrag som miljö- eller regionalstöd inte kan inkluderas vid beräkningen av det belopp som undantagits från gemenskapsfinansieringen. Någon bestämmelse om att kartavgifterna i första hand skall beräknas utifrån den areal som omfattas av en ansökan om arealstöd har inte funnits. Kommissionens synsätt saknar därför grund i den svenska lagstiftningen om avgifternas beräkning och leder till orimliga konsekvenser. Kommissionens resonemang skulle dessutom innebära att den som sökte miljöstöd visserligen var skyldig att betala kartavgift, men skulle undkomma denna skyldighet genom att samtidigt och för samma areal också söka arealstöd.

(Yrkandet i sista hand)

För det fall att domstolen anser att foderarealer kan läggas till grund för beräkningen av det belopp som undantagits från gemenskapsfinansieringen anser regeringen att kartavgifterna för sådana arealer för vilka sökts såväl arealstöd eller djurbidrag som miljö- eller regional stöd i vart fall inte kan inkluderas i denna beräkning.

⁽¹⁾ av den 26 juni 2002 om undantagande från gemenskapsfinansiering av vissa utgifter som verkställts av medlemsstaterna inom ramen för garantisektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ), EGT L 170, 29.6.2002, s. 77.

⁽²⁾ EGT L 158, 8.7.1995, s. 6.

⁽³⁾ av den 30 juni 1992, EGT specialutgåva 1994, 3/Vol. 43, s. 20.

⁽⁴⁾ av den 27 juni 1968, EGT specialutgåva 1994, 3/Vol. 2, s. 63.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Verwaltungsgerichtshof den 27 augusti 2002 i målet mellan Anneliese Lenz och Finanzlandesdirektion für Tirol

(Mål C-315/02)

(2002/C 261/12)

Verwaltungsgerichtshof begär genom beslut av den 27 augusti 2002, vilket inkom till domstolens kansli den 6 september 2002, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Anneliese Lenz och Finanzlandesdirektion für Tirol beträffande följande frågor:

1. Utgör artikel 73b.1 jämförd med artikel 73d.1 a och b och artikel 73d.3 i EG-fördraget (nu artikel 56.1 EG jämförd med artikel 58.1 a och b och artikel 58.3 EG) hinder för sådana bestämmelser som 97 § i Einkommensteuergesetz 1988, BGBl. 1988/400 jämförd med 37 § första och fjärde styckena i Einkommensteuergesetz 1988, som föreskriver att en skattskyldig som får utdelningar från inhemska aktier kan välja antingen en schablonmässig och slutlig skattesats om 25 procent eller en skattesats som uppgår till hälften av den genomsnittliga skattesats som skall tillämpas på den sammanlagda inkomsten, medan skattesatsen för utdelningar från utländska aktier alltid skall vara den normala skattesatsen för inkomstskatt?
2. Har skattenivån på inkomsterna hos ett bolag med begränsat ansvar som har sitt säte och huvudkontor i en annan EU-medlemsstat eller ett tredje land i vilket aktier innehas betydelse för besvarandet av den första frågan?
3. Om den första frågan besvaras jakande, kan då den situation som beskrivs i artikel 73b.1 i EG-fördraget (nu artikel 56.1 EG) uppkomma genom att den bolagsskatt som har betalats i det land i vilket ett aktiebolag med säte eller huvudkontor i en annan EU-medlemsstat eller tredje land är etablerat dras av proportionellt från den österrikiska utdelningsmottagarens inkomstskatt?

Talan mot Irland väckt den 11 september 2002 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-317/02)

(2002/C 261/13)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 11 september 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Irland. Sökanden företräds av Thomas von Rijn och Keir Fitch, båda i egenskap av ombud, med delgivningsadress: Luis Escobar Guerrero, Centre Wagner C-254, Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- (1) fastställa att Irland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt i) artikel 9.2 i förordning (EEG) nr 3760/92 av den 20 december 1992 om ett gemenskapssystem för fiske och vattenbruk (¹), ii) artikel 2 i förordning (EEG) 2847/93 av den 12 oktober 1993 om införande av ett kontrollsystem för den gemensamma fiskeripolitiken (²), iii) artikel 21 i förordning 2847/93 samt iv) artikel 31 i förordning nr 2847/93
  - genom att inte anta de kriterier och detaljerade bestämmelser beträffande utnyttjandet av den fiskeskvot som den tilldelats,
  - genom att inte säkerställa efterlevnaden av gemenskapsbestämmelser om bevarande av levande marina tillgångar genom övervakning av fiskeriverksamhet, lämplig inspektion av bryggor och registrering av fångster samt inspektion och andra former av kontroller som föreskrivs i relevanta gemenskapsförordningar,
  - genom att inte tills vidare förbjuda fiske från fartyg under irländsk flagg eller från fartyg registrerade inom irländskt territorium när den tilldelade kvoten bedömdes vara fylld,
  - genom att inte inleda förvaltnings- eller straffrättsliga förfaranden mot fartygskaptener som överträdde förordningarna eller mot varje annan person ansvarig för en sådan överträdelse,

(2) förplikta Irland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Kommissionen gör gällande att:

- Irland har överträtt artikel 9.2 i förordning 3760/92 genom att inte anta lämpliga detaljbestämmelser beträffande den kvot som den tilldelats. Dessa bestämmelser skulle ha utformats på ett sådant sätt att de kunde möjliggöra för Irland att säkerställa att överfiske inte sker och att kvoter respekteras.
- Irland i strid mot artikel 2 i förordning 2847/93 inte har säkerställt att gemenskapsbestämmelser om kontroll efterlevdes,
- Irland har åsidosatt sin skyldighet enligt artikel 21 i förordning 2847/93 att tills vidare förbjuda fiske när den tilldelade kvoten bedömdes vara fylld,
- Irland inte till fullo uppfyllt den skyldighet som åligger den enligt artikel 31 i förordning 2847/93 genom att underlåta att inleda straff- eller förvaltningsrättsliga förfaranden mot kapten eller andra personer med ansvar för att förhindra överfiske.

⁽¹⁾ EGT L 389, 31.12.1992, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 261, 20.10.1993, s. 1.

Europeiska gemenskapernas kommission yrkar att domstolen skall

- fastställa att Storhertigdömet Luxemburg har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 2 i rådets direktiv 98/81/EG av den 26 oktober 1998 om ändring av direktiv 90/219/EEG om innesluten användning av genetiskt modifierade mikroorganismer⁽¹⁾ genom att endast införliva en del av första artikeln i och bilagorna IV och V till detta direktiv, eller i vart fall genom att inte underrätta kommissionen om andra åtgärder för införlivande,
- förplikta Storhertigdömet Luxemburg att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Artikel 249 i EG-fördraget, enligt vilken ett direktiv är bindande för varje medlemsstat med avseende på det resultat som skall uppnås, medför en skyldighet för medlemsstaterna att följa de tidsfrister för införlivande som anges i direktiven.

Kommissionen har gjort gällande att Storhertigdömet Luxemburg, trots att de fastställda tidsfristerna löpt ut, enbart till viss del införlivat det i kommissionens yrkande nämnda direktivet. Införlivandet omfattar endast en del av det nämnda direktivets första artikel samt bilagorna IV och V till direktivet.

⁽¹⁾ EGT L 330, 5.12.1998, s. 13.

Talan mot Storhertigdömet Luxemburg väckt den 16 september 2002 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-325/02)

(2002/C 261/14)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 16 september 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Storhertigdömet Luxemburg. Sökanden företräds av U. Wölker och F. Simonetti, i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg.

Talan mot Republiken Grekland väckt den 18 september 2002 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-328/02)

(2002/C 261/15)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 18 september 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Republiken Grekland. Sökanden företräds av Maria Kondou-Durande, kommissionens rättstjänst, i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- fastställa att Republiken Grekland har underlåtit att uppfylla sina förpliktelser enligt rådets förordning nr 3508/92⁽¹⁾ om ett integrerat system för administration och kontroll av vissa stödssystem inom gemenskapen genom att inte ha vidtagit de åtgärder som föreskrivs i direktivet,
- förplikta Republiken Grekland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Enligt den nämnda förordningen skulle medlemsstaterna före den 1 januari 1997 ha upprättat ett integrerat system som inbegriper en datoriserad databas, ett alfanumeriskt system för identifiering av jordbrukskifternas, ett alfanumeriskt system för identifiering och registrering av djuren, en standardiserad hantering av stödansökningar och ett integrerat kontrollsystem (artikel 2).

De grekiska myndigheterna har ännu inte upprättat ett sådant integrerat system och det alternativa system som skall användas för kontroll av arealerna och utbetalningsansökningarna har vid ett flertal tillfällen bedömts otillräckligt. Myndigheterna har därför uppmanats att vidta rättelser i samband med räkenskaps slutet.

⁽¹⁾ EGT L 355, 5.12.1992, s. 1; svensk specialutgåva, område 3, volym 46, s. 78.

Talan mot Republiken Frankrike väckt den 20 september 2002 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-334/02)

(2002/C 261/16)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 20 september 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Republiken Frankrike. Sökanden företräds av R. Lyal och Ch. Giolito, i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- fastställa att Republiken Frankrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 49 och 56 EG genom att i sin nationella lagstiftning helt utesluta tillämpning av den skattesats som används vid schablonbeskattning av avkastningen på placeringar och förbindelser som avses i artiklarna 125-0 A och 125 A i Code général des impôts när gäldenären för dessa inte är bosatt eller etablerad i Frankrike,
- förplikta Republiken Frankrike att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Samtliga inkomster som avses i artikel 125 A i Code général des impôts (nedan kallad CGI) (inkomster i form av räntor och inkomster från alla slags statspapper, obligationer, vinstandelsbevis, fordringar, bankmedel, borgensåtaganden och checkkonton), samt de inkomster som avses i artikel 125-0 A i CGI (inkomster från nollkupongsobligationer och motsvarande placeringar) inkomstbeskattas. Den schablonmässiga källbeskattningen som den skattskyldige kan välja i stället för progressiv beskattning (och som ofta är mera förmånlig eftersom skattesatsen vid schablonbeskattningen vanligtvis är lägre än den marginalskattesats som tillämpas enligt den progressiva inkomstskatteskalan, och enligt beräkningsgrunden för uppdelningen en familjs beskattningsbara inkomst i andelar) kan inte tillämpas om gäldenären inte är bosatt eller etablerad i Frankrike.

Kommissionen anser att detta utgör ett hinder för friheten att tillhandahålla tjänster och den fria rörligheten för kapital, vilket strider mot artiklarna 49 och 56 i EG-fördraget, eftersom den skattesats som vanligtvis är den mest förmånliga vid tillämpning av schablonbeskattningen inte tillämpas på inkomster som franska medborgare erhåller från gäldenärer som inte är bosatta eller etablerade i Frankrike. Detta gäller oavsett om berörda personer kan visa att de uppfyller samtliga villkor för tillämpning av schablonbeskattningen av inkomster från gäldenärer som är bosatta eller etablerade i Frankrike.

Talan mot Storhertigdömet Luxemburg väckt den 20 september 2002 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-335/02)

(2002/C 261/17)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 20 september 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol

mot Storhertigdömet Luxemburg. Sökanden företräds av D. Martin och H. Kreppel, båda i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- fastställa att Storhertigdömet Luxemburg har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 10 EG och 249 EG samt artikel 7.8 i direktiv 89/391/EEG av den 12 juni 1989 om åtgärder för att främja förbättringar av arbetstagarnas säkerhet och hälsa i arbetet ⁽¹⁾, genom att inte definiera erforderliga färdigheter och kvalifikationer för sådana personer som skall utses med uppgift att verka för skydd mot och förebyggande av risker i arbetet,
- förplikta Storhertigdömet Luxemburg att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Det har inte bestridits av de luxemburgska myndigheterna att de till och med dags dato har underlåtit att anpassa de lagar och andra författningar som skall innehålla en definition av erforderliga färdigheter och kvalifikationer för sådana personer som skall utses med uppgift att verka för skydd mot och förebyggande av risker i arbetet.

Kommissionen anser således att Storhertigdömet Luxemburg har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt EG-fördraget och direktiv 89/391.

⁽¹⁾ EGT L 183, 29.6.1989, s. 1; svensk specialutgåva, område 5, volym 4, s. 146.

Talan mot Republiken Frankrike väckt den 26 september 2002 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-342/02)

(2002/C 261/18)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 26 september 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol

mot Republiken Frankrike. Sökanden företräds av M. A. Bordes, i egenskap av ombud, delgivningsadress: Luxemburg.

Europeiska gemenskapernas kommission yrkar att domstolen skall

1. fastställa att Frankrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 249 tredje stycket och artikel 10 första stycket EG och enligt
  - a) artiklarna 4, 5, 6, 7, 8.3 och 9 i rådets direktiv 96/22/EG av den 29 april 1996 om förbud mot användning av vissa ämnen med hormonell och tyreostatisk verkan samt av β -agonister vid animalieproduktion och om upphävande av direktiv 81/602/EEG, 88/146/EEG och 88/299/EEG ⁽¹⁾ och
  - b) artiklarna 9 A 1, 9B första strecksatsen, 13 b och 15.2 i rådets direktiv 96/23/EG av den 29 april 1996 om införande av kontrollåtgärder för vissa ämnen och restsubstanser av dessa i levande djur och i produkter framställda därav och om upphävande av direktiv 85/358/EEG och 86/469/EEG samt beslut 89/187/EEG och 91/664/EEG ⁽²⁾,

genom att underlåta att anta de lagar och andra förordningar som krävs för att följa de direktiven,

2. förplikta Frankrike att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Enligt artikel 249 EG skall ett direktiv med avseende på det resultat som skall uppnås vara bindande för varje medlemsstat till vilken det är riktat. Medlemsstaterna är skyldiga att iakttä de tidsfrister för införlivande som föreskrivs i direktiven. Denna frist löpte ut den 1 juli 1997 utan att Republiken Frankrike hade vidtagit de åtgärder som var nödvändiga för att följa de direktiv som nämns i kommissionens yrkande.

⁽¹⁾ EGT L 125, 23.5.1996, s. 3.

⁽²⁾ EGT L 125, 23.5.1996, s. 10.

Talan mot Republiken Frankrike väckt den 26 september 2002 av Europeiska gemenskapernas kommission**(Mål C-343/02)**

(2002/C 261/19)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 26 september 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Republiken Frankrike. Sökanden företräds av A. Bordes, i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- fastställa att Republiken Frankrike, genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att uppfylla
  - kommissionens direktiv 2001/32/EG av den 8 maj 2001 om erkännande av skyddade zoner som utsätts för särskilda växtskyddsrisiker inom gemenskapen och om upphävande av direktiv 92/76/EEG⁽¹⁾, och
  - kommissionens direktiv 2001/33/EG av den 8 maj 2001 om ändring av vissa bilagor till rådets direktiv 2000/29/EG om skyddsåtgärder mot att skadegörare på växter eller växtprodukter förs in till gemenskapen och mot att de sprids inom gemenskapen⁽²⁾
- eller i vart fall underlåtit att underrätta kommissionen om dessa, har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt dessa direktiv, och
- förplikta Republiken Frankrike att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Enligt artikel 249 EG skall ett direktiv med avseende på det resultat som skall uppnås vara bindande för varje medlemsstat. Detta medför underförstått en skyldighet för medlemsstaterna

att iaktta den tidsfrist för införlivande som föreskrivs i direktivet. Denna frist har löpt ut utan att Republiken Frankrike hade antagit nödvändiga bestämmelser för att följa de direktiv som nämns i kommissionens yrkande.

⁽¹⁾ EGT L 127, 9.5.2001, s. 38.

⁽²⁾ EGT L 127, 9.5.2001, s. 42.

Talan mot Republiken Frankrike väckt den 26 september 2002 av Europeiska gemenskapernas kommission**(Mål C-344/02)**

(2002/C 261/20)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 26 september 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Republiken Frankrike. Sökanden företräds av A. Bordes, i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg.

Europeiska gemenskapernas kommission yrkar att domstolen skall

- fastställa att Republiken Frankrike har underlåtit att fullgöra sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/16/EG av den 10 april 2000 om ändring av rådets direktiv 79/373/EEG om saluföring av foderblandningar och rådets direktiv 96/25/EG om avyttring av foderråvaror⁽¹⁾ genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv, och i vart fall genom att inte underrätta kommissionen om några sådana författningar, samt
- förplikta Republiken Frankrike att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Artikel 249 EG, enligt vilken ett direktiv med avseende på det resultat som skall uppnås är bindande för varje medlemsstat till vilken det är riktat, innebär att medlemsstaterna är skyldiga att iaktta de frister för införlivande som föreskrivs i direktiven. Denna frist löpte ut den 3 maj 2001 utan att Republiken Frankrike hade antagit de bestämmelser som är nödvändiga för att följa det direktiv som anges i kommissionens yrkande.

⁽¹⁾ EGT L 105, 3.5.2000, s. 36.

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS BESLUT

av den 10 juli 2002

i mål T-146/00 DEP: S. Ruf och M. Stier mot Byrån för harmonisering av den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) ⁽¹⁾

(Fastställande av rättegångskostnader)

(2002/C 261/21)

(Rättegångsspråk: tyska)

Förstainstansrätten, andra avdelningen (ordföranden R. M. Moura Ramos samt domarna J. Pirrung och A. W. H. Meij; justitiesekreterare: H. Jung), har den 10 juli 2002 meddelat beslut i mål T-146/00 DEP: S. Ruf, Ettlingen (Tyskland) och M. Stier Pfinzta (Tyskland), ombud: advokaterna V. Spitz, A. N. Klinger och A. Gaul, delgivningsadress: Luxemburg mot Byrån för harmonisering av den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: E. Joly) angående en talan om fastställande av rättegångskostnader som sökanden skall erlagga till svaranden efter förstainstansrättens dom av den 20 juni 2001 i mål T-146/00, Ruf et Stier mot OHMI (Bildmärke "DAKOTA"), REG 2001, s. II-1797. Beslutet lyder enligt följande:

Det totala belopp som sökandena skall erlagga till byrån i mål T-146/00 fastställs till 2 692,63 euro.

⁽¹⁾ EGT C 233, 12.8.2000.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS BESLUT

av den 10 juli 2002

i mål T-387/00: Comitato organizzatore del convegno internazionale "Effetti degli inquinamenti atmosferici sul clima e sulla vegetazione" mot Europeiska gemenskapernas kommission ⁽¹⁾

(Talan om ogiltigförklaring – Talan som egentligen rör en avtalstvist – Gemenskapsdomstolarna saknar behörighet – Avvisning)

(2002/C 261/22)

(Rättegångsspråk: italienska)

Förstainstansrätten, fjärde avdelningen (ordföranden M. Vilaras samt domarna V. Tiili och P. Mengozzi; justitiesekreterare:

H. Jung), har den 10 juli 2002 meddelat beslut i mål T-387/00: Comitato organizzatore del convegno internazionale "Effetti degli inquinamenti atmosferici sul clima e sulla vegetazione", Rom, (ombud: advokaterna P. Grassi och G. Russo med delgivningsadress i Luxemburg) mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: G. Valero Jordana och R. Amorosi) angående en talan om ogiltigförklaring av den rättsakt som en skrivelse från kommissionen påstås innehålla. I denna skrivelse uppmanar kommissionen sökanden att återbetala en del av de medel som beviljats med stöd av finansieringsavtal B4/91/3046/11396 mellan kommissionen och sökanden för anordnande av en kongress om studier benämnd luftföroreningars verkan på klimatet och vegetationen. Beslutet lyder enligt följande:

- 1) *Talan avvisas.*
- 2) *Sökanden skall ersätta rättegångskostnaderna.*

⁽¹⁾ EGT C 61, 24.2.2001.

BESLUT AV FÖRSTAINSTANSRÄTTENS ORDFÖRANDE

av den 11 juli 2002

i målen T-107/01 R och T-175/01 R: Société des mines de Sacilor – Lormines mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Interimistiskt förfarande – Uppskov med verkställigheten – Interimistiska åtgärder – Artikel 88 KS)

(2002/C 261/23)

(Rättegångsspråk: franska)

I målen T-107/01 R och T-175/01 R, Société des mines de Sacilor – Lormines, Puteaux (Frankrike), företrätt av advokaten R. Schmitt, mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: G. Rozet och L. Ström), angående dels en ansökan om uppskov med verkställigheten av kommissionens beslut av den 30 mars, av den 21 april och av den 9 och 10 juli 2001, dels en ansökan om interimistiska åtgärder i syfte att kommissionen skall föreläggas att bifalla de klagomål som sökanden riktat mot kommissionen den 9 februari och den 9 maj 2001, har förstainstansrättens ordförande den 11 juli 2002 meddelat följande beslut:

- 1) *Ansökan om interimistiska åtgärder avvisas.*
- 2) *Beslut om rättegångskostnader kommer att meddelas senare.*

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS BESLUT

av den 9 juli 2002

i mål T-127/01, **Carlo Ripa di Meana mot Europaparlamentet** ⁽¹⁾

(Ledamöter av Europaparlamentet – Provisoriskt pensionssystem – Bortfallen rätt till utbetalning – Bekräftande rättsakt – Upptagande till sakprövning)

(2002/C 261/24)

(Rättegångsspråk: italienska)

Förstainstansrätten, fjärde avdelningen (ordföranden M. Vilaras samt domarna V. Tiili och P. Mengozzi; justitiesekreterare: H. Jung), har den 9 juli 2002 meddelat beslut i mål T-127/01: Carlo Ripa di Meana, tidigare ledamot av Europaparlamentet, Montecastello di Vibio (Italien) (ombud: advokaterna W. Viscardini Donà och G. Donà) mot Europaparlamentet (ombud: A. Caiola och G. Ricci) angående en talan om ogiltigförklaring av Europaparlamentets beslut av den 26 mars 2001 att inte betala ut sökandens ålderspension med anledning av att han valts in i regionsstyrelsen i regionen Umbria (Italien). Beslutet lyder enligt följande:

- 1) *Talan avvisas.*
- 2) *Sökanden skall ersätta rättegångskostnaderna.*

⁽¹⁾ EGT C 245, 1.9.01.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS BESLUT

av den 9 juli 2002

i mål T-312/01, **Jungbunzlauer AG mot Europeiska gemenskapernas kommission** ⁽¹⁾

(Talan om ogiltigförklaring – Talan har inte längre något föremål – Anledning saknas att döma i saken — Beslut om rättegångskostnaderna)

(2002/C 261/25)

(Rättegångsspråk: tyska)

Förstainstansrätten, tredje avdelningen (ordföranden M. Jaeger samt domarna K. Lenaerts och J. Azizi; justitiesekreterare:

H. Jung), har den 9 juli 2002 meddelat beslut i mål T-312/01: Jungbunzlauer AG, Bâle (Schweiz) (ombud: R. Bechtold och M. Karl, avocats) mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: W. Mölls och A. Whelan) angående en begäran om ogiltigförklaring av kommissionens beslut C(2001)2931 slutligt av den 2 oktober 2001 om ett förfarande enligt artikel 81 i EG-fördraget och artikel 53 i EES-avtalet (ärende COMP/E-1/36.756 — natriumglukonat) och, i andra hand, en begäran om minskning av det bötesbelopp som sökanden åläggs enligt artikel 3 i detta beslut:

- 1) *Det finns inte längre anledning att döma i saken.*
- 2) *Kommissionen skall ersätta rättegångskostnaderna.*

⁽¹⁾ EGT C 68, 16.3.2002.

BESLUT AV FÖRSTAINSTANSRÄTTENS ORDFÖRANDE

av den 8 augusti 2002

i mål T-155/02 R: **VVG International Handelsgesellschaft mbH m.fl. mot Europeiska gemenskapernas kommission**

(Interimistiskt förfarande – Förordning (EG) nr 560/2002 – Upptagande till sakprövning av talan rörande huvudsaken)

(2002/C 261/26)

(Rättegångsspråk: tyska)

Förstainstansrättens ordförande har den 8 augusti 2002 meddelat beslut i mål T-155/02 R: VVG International Handelsgesellschaft mbH, Salzburg (Österrike), VVG (International) Ltd, Europort Gibraltar (Gibraltar) och Metalsivas Metallwarenhandelsgesellschaft mbH, Wien, företrädda av advokaten W. Schuler, mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: G. zur Hausen och B. Eggers) angående en ansökan om uppskov med verkställigheten av kommissionens förordning (EG) nr 560/2002 av den 27 mars 2002 om införande av provisoriska skyddsåtgärder mot import av vissa stålprodukter (EGT L 85, s. 1) eller om de interimistiska åtgärder som gör det möjligt för sökandena att utöver tullkvoten och med befrielse från tilläggstull till gemenskapen importera 95 129ton legerade varmvalsade platta produkter, vilka omfattas av produktnummer 4 i nämnda förordning. Beslutet lyder enligt följande:

- 1) *Ansökan om interimistiska åtgärder avvisas.*
- 2) *Beslut om rättegångskostnader kommer att meddelas senare.*

**BESLUT AV FÖRSTAINSTANSRÄTTENS
ORDFÖRANDE**

av den 12 juli 2002

i mål T-163/02 R: Montan Gesellschaft Voss mbH Stahlhandel m.fl. mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Interimistiskt förfarande – Förordning (EG) nr 560/2002 – Upptagande till sakprövning av talan rörande huvudsaken – Krav på skyndsamhet)

(2002/C 261/27)

(Rättegångsspråk: tyska)

Förstainstansrättens ordförande har den 12 juli 2002 meddelat beslut i mål T-163/02 R: Montan Gesellschaft Voss mbH Stahlhandel, Planegg (Tyskland), Jepsen Stahl GmbH, Nittendorf (Tyskland), LNS — Lothar Niemeyer Stahlhandel GmbH & Co. KG, Essen (Tyskland), och Metal Traders Stahlhandel GmbH, Düsseldorf (Tyskland), företrädna av advokaten K. Friedrich, med delgivningsadress i Luxemburg, mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: J. Forman och R. Raith) angående en ansökan om dels uppskov med verkställigheten av kommissionens förordning (EG) nr 560/2002 av den 27 mars 2002 om införande av provisoriska skyddsåtgärder mot import av vissa stålprodukter (EGT L 85, s. 1), dels att rätten i övrigt skall förordna om de interimistiska åtgärder som den finner nödvändiga. Beslutet lyder enligt följande:

- 1) *Ansökan om interimistiska åtgärder avslås.*
- 2) *Beslut om rättegångskostnader kommer att meddelas senare.*

**BESLUT AV FÖRSTAINSTANSRÄTTENS
ORDFÖRANDE**

av den 31 juli 2002

i mål T-191/02 R, Giorgio Lebedef mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Interimistiskt förfarande – 1974 års ramavtal mellan kommissionen och yrkes- och fackföreningar – Uppsägning – Upptagande till sakprövning – Fumus boni juris)

(2002/C 261/28)

(Rättegångsspråk: franska)

Förstainstansrättens ordförande har den 31 juli 2002 meddelat beslut i mål T-191/02 R, Giorgio Lebedef, tjänsteman vid

Europeiska gemenskapernas kommission (företräd av advokaten G. Bounéou, delgivningsadress: Luxemburg) mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: J. Currall) angående en ansökan om uppskov med verkställigheten av kommissionens beslut av den 5 december 2001 att, bland annat, säga upp ramavtalet av den 20 september 1974 om relationerna mellan kommissionen och yrkes- och fackföreningarna och att anta ”reglerna om nivåer, organ och samrådsförfarande” som överenskommit mellan kommissionen och merparten av yrkes- och fackföreningarna den 19 januari 2000. Beslutet lyder enligt följande:

- 1) *Ansökan om interimistiska åtgärder avslås.*
- 2) *Beslut om rättegångskostnader kommer att meddelas senare.*

**BESLUT AV FÖRSTAINSTANSRÄTTENS
ORDFÖRANDE**

av den 14 augusti 2002

i mål T-198/02 R: N mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Interimistiskt förfarande – Uppskov med verkställigheten – Disciplinärt förfarande – Avsättning från tjänsten)

(2002/C 261/29)

(Rättegångsspråk: franska)

Förstainstansrättens ordförande har den 14 augusti 2002 meddelat beslut i mål T-198/02 R: N, tidigare tjänsteman vid Europeiska gemenskapernas kommission, Asse (Belgien), (ombud: advokat N. Lhoest med delgivningsadress i Luxemburg) mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: J. Currall) angående en begäran om uppskov med verkställigheten av beslut av den 25 februari 2002 varigenom tillsättningsmyndigheten vidtagit en disciplinär åtgärd mot sökanden om

avsättning från tjänsten utan minskning eller indragning av rätten till avgångspension enligt artikel 86.2 f i Tjänsteföreskrifter för tjänstemän i Europeiska gemenskaperna. Beslutet lyder enligt följande:

- 1) *Begäran om uppskov med verkställigheten avslås.*
- 2) *Beslut om rättegångskostnader kommer att meddelas senare.*

_____

**BESLUT AV FÖRSTAINSTANSRÄTTENS
ORDFÖRANDE**

av den 16 juli 2002

i mål T-207/02 R: Nicoletta Falcone mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Interimistiskt förfarande – Uttagningsförfarande – Interimistiska åtgärder – Krav på skyndsamhet – Föreligger inte)

(2002/C 261/30)

(Rättegångsspråk: italienska)

Förstainstansrättens ordförande har den 16 juli 2002 meddelat beslut i mål T-207/02 R: Nicoletta Falcone, Florens (Italien), (ombud: M. Condinanzi) mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: J. Currall och A. Dal Ferro) angående en begäran om interimistiska åtgärder för att förplikta kommissionen att uppmana sökanden att fylla i ansökningshandlingarna för att ges tillträde till det andra delprovet i det allmänna uttagningsprovet COM/A/10/01, inom området juridik, som äger rum den 19 juli 2002. Sökanden nekades tillträde till detta delprov genom beslut av uttagningskommittén av den 2 maj 2002 varigenom sökanden informerades om att hon inte getts tillträde till de skriftliga proven i nämnda uttagningsprov. Beslutet lyder enligt följande:

- 1) *Begäran om uppskov med verkställigheten avslås.*
  - 2) *Beslut om rättegångskostnader kommer att meddelas senare.*
- _____

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 29 juni 2002 av José Lloris Maeso

(Mål T-165/02)

(2002/C 261/31)

(Rättegångsspråk: spanska)

José Lloris Maeso har den 29 juni 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden, som har sitt hemvist i Valencia (Spanien), företräds av Julián Bosch Abarca, letrado en ejercicio.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara uttagningskommitténs beslut KOM/A/10/01 (juridik) av den 2 maj 2002 och tillåta sökanden att delta i den följande etappen i nämnda uttagningsprov.

Grunder och huvudargument

Sökanden ifrågasätter i detta mål uttagningskommitténs beslut KOM/A/10/01 (juridik), delgivet genom skrivelse av den 2 maj 2002, såvitt avser poängsättningen av ett av urvalsproven i nämnda rekryteringsförfarande, nämligen delprov a. Den poängsumma som tilldelades understeg nämligen de minimipoäng som krävdes för att sökanden skulle få delta i rekryteringsförfarandets övriga delprov.

Till stöd för sitt yrkande anför sökanden att det har begåtts ett fel vid rättningen av nämnda delprov a.

_____

Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) väckt den 14 augusti 2002 av Sunrider Corporation

(Mål T-242/02)

(2002/C 261/32)

(Rättegångsspråk: grekiska)

Sunrider Corporation, med säte i Torrance, Kalifornien (Förenta staterna), har den 14 augusti 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller). Sökanden företräds av advokaterna Nikolaos Dontas och Maria Bra, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ta upp förevarande talan till sakprövning,
- ogiltigförklara det ifrågasatta beslut som första överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) fattade den 30 maj 2002,
- förplikta harmoniseringsbyrån att oavsett utgång ersätta sökandens kostnader för såväl förfarandet inför överklagandenämnden och förstainstansrätten, inklusive advokatkostnaderna, som sökandens kostnader för översättning i samband med granskningsförfarandet avseende dess ansökan och prövningen av dess överklagande inför överklagandenämnden.

Grunder och huvudargument

Gemenskapsvarumärke: Ordmärket TOP, ansökan nr 604975

Berörda varor eller tjänster: Örtmatvaror i kapslar eller i pulverform samt örtnäringstillskott (klasserna 5 och 29)

Beslut som har överklagats till överklagandenämnden: Beslutet att avslå registreringsansökan

Överklagandenämndens beslut: Avslag på överklagandet

- Grunder:
1. Åsidosättande av principen att även motparten skall höras (*audi alteram partem*) och av rätten till försvar
  2. Otillåtet långt förfarande inför överklagandenämnden från det att överklagandet inlämnades till dess sökanden meddelades beslutet
  3. Underlåtenhet att upplysa om de omständigheter på vilka det ifrågasatta beslutet baserades
  4. Otillräcklig och otydlig motivering av det ifrågasatta beslutet
  5. Varumärkets lämplighet för registrering
  6. Varumärkets särskiljningsförmåga

Talan mot Europol väckt den 19 augusti 2002 av Antonia de Jong

(Mål T-245/02)

(2002/C 261/33)

(Rättegångsspråk: nederländska)

Antonia de Jong, Haag (Nederländerna) har den 19 augusti 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europol. Sökanden företräds av advokaterna Pauline de Casparis och Maria Franciscus Baltussen.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- 1) ogiltigförklara Europols beslut om avslag på sökandens klagomål mot beslut av den 23 november 2001 och samtidigt ogiltigförklara det omstridda beslutet av den 23 november 2001,
- 2) förplikta Europol att tillerkänna sökanden två extra löneklasser från och med den 1 juli 2001 och i andra hand förplikta Europol att tillerkänna sökanden en extra löneklass från och med den 1 juli 2001,
- 3) förplikta Europol att inom 48 timmar efter det att domen i förevarande mål offentliggjorts till sökanden utge beloppet enligt punkt 2 ovan jämte ränta enligt nederländsk lag,
- 4) förplikta Europol att inom 48 timmar efter det att domen i förevarande mål offentliggjorts till sökanden utge 1 000 euro för den ideella skada som denna lidit,
- 5) förplikta Europol att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden arbetar hos Europol. I svarandens omstridda beslut tillerkändes sökanden inte den löneökning som denna anser sig ha rätt till.

Sökanden hävdar att artikel 29 i tjänsteföreskrifterna för anställda vid Europol åsidosätts genom detta beslut. Enligt sökanden har styrelsen underlåtit att anta de bestämmelser som är nödvändiga för att kunna bevilja löneökningar i enlighet med denna artikel. Sökanden anför vidare att direktören har överskridit utrymmet för skönsmässig bedömning, eftersom beslutsförfarandet inte uppfyllde kraven på omsorg och opartiskhet. Sökanden anför slutligen att principen om likabehandling och principen om skydd för berättigade förväntningar har åsidosatts.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 21 augusti 2002 av Brighton Marine and Palace Pier Company

(Mål T-252/02)

(2002/C 261/34)

(Rättegångsspråk: engelska)

Brighton Marine and Palace Pier Company, Jarrow, Tyne and Wear (Storbritannien) har den 21 augusti 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaterna C. Vajda och T. Usher.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara beslutet av den 9 april 2002 vad avser bedömningarna enligt artiklarna 87.1 EG och artikel 87.3 d EG, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden driver Brighton Palace Pier. I det ifrågasatta beslutet fastställde kommissionen att det inte hade lämnats något statligt stöd i samband med renoveringen av Brighton West Pier och, i andra hand, att eventuella stöd var förenliga med den gemensamma marknaden. Sökanden påpekar att en privat aktör är inblandad i renoveringen av Brighton West Pier, nämligen St. Modwen. Efter renoveringen är avslutad kommer St. Modwen att exploatera piren och intilliggande områden kommersiellt. Sökanden får därmed en direkt konkurrent, eftersom den västra piren – som ligger endast 1,2 kilometer från Palace Pier – kommer att erbjuda samma tjänster och attraktioner som dem som sökanden erbjuder för närvarande.

Sökanden gör gällande att kommissionens bedömning att åtgärderna inte gynnar St. Modwen är felaktig. Genom att finansiera renoveringen kan St. Modwen genomföra en betydande kommersiell exploatering av en omfattning och i ett område som annars inte skulle ha varit möjlig. Detta ger St. Modwen en konkurrensfördel gentemot sökanden.

Sökanden gör vidare gällande att kommissionens bedömning att åtgärderna i fråga inte kommer påverka handeln mellan medlemsstaterna är felaktig. Enligt sökanden är beslutet felaktigt,

eftersom det enbart tar hänsyn till konsekvenserna för konkurrensen till följd av verksamheten på kulturcentret på den västra piren. I beslutet borde det även ha tagits hänsyn till eventuella konsekvenser för konkurrens och handel till följd av verksamheten på den nya stranden samt av kommersiella byggnader och områden på den västra piren. Enligt sökanden skulle denna kommersiella exploatering inte ha ägt rum utan den finansierade renoveringen av den västra piren.

Sökanden har slutligen gjort gällande att det var felaktigt av kommissionen att fastställa att stödet, för det fall det var fråga om stöd, var förenligt med den gemensamma marknaden enligt artikel 87.3 d EG. Enligt sökanden har kommissionen inte vägt de kulturella värdena mot de rent kommersiella aspekterna. Kommissionen har vidare underlåtit att beakta de potentiella nackdelarna för sökanden, Palace Pier, vars byggnad också har utsetts till engelsk kulturbyggnad, och som är helt beroende av att överleva ekonomiskt.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 23 augusti 2002 av L

(Mål T-254/02)

(2002/C 261/35)

(Rättegångsspråk: franska)

L, Bryssel, har den 23 augusti 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaten Jean Van Rossum med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara kommissionens beslut av den 30 april 2002 och det underförstådda beslutet att avslå sökandens klagomål av den 4 februari 2002,
- förplikta svaranden att betala skadestånd till sökanden,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden väcker talan dels mot kommissionens avslag av sökandens begäran om biträde vid det rättsliga förfarandet till följd av trakasserier, dels mot det underförstådda beslutet att inte erkänna de skador som uppstod till följd av trakasserierna som yrkessjukdom.

Till stöd för sin talan mot den första rättsakten gör sökanden gällande att artikel 25.2 i tjänsteföreskrifterna har överträtts. Enligt sökanden är beslutets motivering osammanhängande.

Vidare gör sökanden gällande att artikel 24.1 och 24.2 i tjänsteföreskrifterna har överträtts, eftersom kommissionen har vägrat att biträda sökanden och att ge sökanden tillgång till de uppgifter som kommissionen innehar i fråga om trakasserierna.

Till stöd för sin talan mot det andra beslutet gör sökanden gällande att artikel 25.2 i tjänsteföreskrifterna har överträtts. Sökanden uppger att denne aldrig har erhållit någon motive- ring till det underförstådda avslaget på sin begäran.

Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) väckt den 2 september 2002 av Pepsico Inc.

(Mål T-269/02)

(2002/C 261/36)

(Rättegångsspråk: spanska)

Pepsico Inc., New York, har den 2 september 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller). Sökanden företräds av Enrique Armijo Chávarri, letrado en ejercicio.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara harmoniseringsbyråns beslut nr 114/2000-1 av den 10 juni 2002, och
- förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärket:

Det gemenskapsvarumärke som är föremål för ansökan:

Innehavare av det varumärke eller tecken som åberopats i invändningsförfarandet:

Varumärke eller tecken som åberopats:

Invändningsenhetens beslut:

Överklagandenämndens beslut:

Grunder som åberopas:

Sökanden.

Ordmärket RUFFLES – Ansökan nr 000096875, för varor i klasserna 29 och 30 (livsmedel och kryddor).

Convent Knabber-Gebäck GmbH.

Det tyska varumärket RIFFELS, som registrerats för varor i klass 29 (pommes frites).

Beviljande av ansökan såvitt avser "torkade grönsaker" (klass 29) och "näringspreparat tillverkade av konditorivaror och godsaker" (klass 30). Avslag på ansökan såvitt avser "näringspreparat tillverkade av spannmål" (klass 30).

Avslag på överklagandet.

Åsidosättande av principen om rätten till försvar, som slås fast i artiklarna 73 och 74 i förordning nr 40/94, och principen om samexistens och likställdhet mellan gemenskapsvarumärken och nationella varumärken.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 4 september 2002 av Comune di Napoli

(Mål T-272/02)

(2002/C 261/37)

(Rättegångsspråk: italienska)

Comune di Napoli har den 4 september 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaterna Massimo Merola, Claudio Tesauro, Giuseppe Tarallo och Edoardo Barone, samtliga i egenskap av ombud.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara det beslut som kommissionen fattade genom skrivelse av den 11 juni 2002 avseende stöd nr 66 från Europeiska regionala utvecklingsfonden (ERUF) och begäran om justering av räkenskaperna avseende stöd nr 67 från ERUF,
- förplikta kommissionen att ersätta Comune di Napolis rättegångskostnader, inklusive kostnaderna för juridiskt ombud.

Grunder och huvudargument

Talan i förevarande mål syftar till ogiltigförklaring av beslutet av den 11 juni 2002 att avsluta stöd nr 85.05.03.066 från ERUF (nedan kallat ERUF-stöd nr 66) – "Tunnelbaneförbindelse mellan Museo och Dante". Genom nämnda beslut satte Europeiska kommissionen ned det stöd som ursprungligen hade beviljats för att genomföra projektet i fråga och den avlog underförstått begäran om justering av den slutliga utbetalningen avseende det föregående och konnexa ERUF-stödet nr 85.05.03.067 (nedan kallat ERUF-stöd nr 67) – "Järnvägsförbindelse – Neapels stadskärna". I den omtvistade rättsakten ansågs de stödberättigade utgifterna understiga de utgifter som ursprungligen hade beräknats och som faktiskt bestreds, och följaktligen sattes det stöd som svaranden ursprungligen hade beslutat om ned.

Till stöd för sina yrkanden åberopar sökanden att principerna om skydd för berättigade förväntningar och rättvisa i materiellt hänseende har åsidosatts, samt att motiveringen var bristfällig.

Sökanden gör i det avseendet gällande följande:

- Kommissionen har genom sitt tidigare agerande föranlett att det, för sökandens del, har uppstått berättigade förväntningar vad gäller möjligheten att uppbära hela det beviljade stödet, om de arbeten som omfattas av stödåtgärden genomförs i enlighet med planerna och de stödberättigade utgifterna — som faktiskt bestridits och som redovisats i vederbörlig ordning — totalt sett inte understiger de ursprungliga investeringsberäkningarna.
- Kommissionen avlog begäran om justering av den slutliga utbetalningen av ERUF-stöd nr 67 och satte ned det planerade stödet inom ramen för ERUF-stöd nr 66 på grund av att de stödberättigade utgifterna var otillräckliga (eftersom dessa felaktigt redan hade hänförs till den nya stödåtgärden), trots att de sammanlagda utgifter som bestridits var högre och att svaranden har medgett att arbetena har utförts i enlighet med projektet.

Talan mot Europeiska investeringsbanken väckt den 9 september 2002 av "D"

(Mål T-275/02)

(2002/C 261/38)

(Rättegångsspråk: franska)

"D" har den 9 september 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska investeringsbanken. Sökanden företräds av advokaten Joëlle Choucroun med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- fastställa att talan kan tas upp till sakprövning och att den är välgrundad,
- ogiltigförklara Europeiska investeringsbankens beslut av den 26 mars 2002 om förlängning med fyra månader av den prövotid som parterna överenskommit skulle uppgå till sex månader,
- ogiltigförklara Europeiska investeringsbankens ensidiga beslut av den 25 juni 2002, vilket bekräftades den 28 juni 2002, genom vilket sökandens visstidsanställningsavtal, som ingicks den 2 oktober 2001, ensidigt sades upp utanför prövoperioden med verkan från den 15 juli 2002.
- förplikta Europeiska investeringsbanken att betala skadestånd till sökanden med 45 000 euro (fyrtiofem tusen euro).
- förplikta Europeiska investeringsbanken att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden i förevarande mål väcker talan mot den förlängning av prövotiden som svaranden infört liksom mot dennes ensidiga uppsägning utanför prövotiden av sökandens visstidskontrakt.

Till stöd för sin talan gör sökanden gällande följande:

- Legalitetsprincipen har åsidosatts, eftersom en dylik möjlighet till förlängning av prövotiden föreskrivs varken

i anställningsbeviset eller i bankens tjänsteföreskrifter. Banken kan inte åberopa någon omständighet till stöd för en annan tolkning.

- Principen pacta sunt servanda har åsidosatts, eftersom banken inte under prövotiden har utnyttjat rätten till uppsägning utan motiveringsskyldighet med 15 dagars varsel och eftersom svaranden inte ensidigt kan förändra avtalsvillkoren.

Sökanden gör även gällande att omsorgsplikten och skyddet för berättigade förväntningar har åsidosatts.

Avskrivning av mål T-50/01 ⁽¹⁾

(2002/C 261/39)

(Rättegångsspråk: engelska)

Genom beslut av den 11 juli 2002 har ordföranden på första avdelningen vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt förordnat om avskrivning av mål T-50/01, Saffron Investments N.V. mot Europeiska gemenskapernas kommission.

⁽¹⁾ EGT C 200, 14.7.2001.

III

(Upplysningar)

(2002/C 261/40)

Domstolens senaste offentliggörande i Europeiska gemenskapernas officiella tidning

EGT C 247, 12.10.2002

Senaste listan över offentliggöranden

EGT C 233, 28.9.2002

EGT C 219, 14.9.2002

EGT C 202, 24.8.2002

EGT C 191, 10.8.2002

EGT C 180, 27.7.2002

EGT C 169, 13.7.2002

Dessa texter är tillgängliga på:

EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur-lex>

CELEX: <http://europa.eu.int/celex>
